

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7CdoR/4/2024
Identifikačné číslo spisu:	7222205925
Dátum vydania rozhodnutia:	29.05.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Martina Valentová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:7222205925.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o maloletého Y. Z., narodeného XX. R. XXXX, bývajúceho u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, dieťa matky L. Z., narodenej XX. Y. XXXX, V., F. XX, zastúpenej splnomocnenkyňou JUDr. Martina Řeřichová PhD., advokátka s.r.o. Humenné, Námestie slobody 13/25, IČO: 53065042 a otca Y. N., narodeného XX. W. XXXX, V., H. XX, zastúpeného splnomocnenkyňou Hagyar & Partners, s. r. o., Bratislava, Vlčkova 8/A, IČO: 51473208, za účasti Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, v súčasnosti vedenej na Mestskom súde Košice pod sp. zn. K2-14P/92/2022, o dovolaní matky proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 5. septembra 2023 sp. zn. 19CoP/35/2023, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Mestský súd Košice (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) v konaní vo veci samej uznesením z 3. júla 2023 č. k. K2-14P/92/2022 - 3870 zamietol návrh matky maloletého na zmenu neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Košice II z 29. septembra 2022 č. k. 14P/92/2022 - 3405, ktorým bol upravený styk otca s maloletým v znení bližšie špecifikovanom v jeho výrokovej časti.

1.1. Vychádzajúc z ustanovení § 324 ods. 1 a 3, § 325 ods. 1, § 329 ods. 1 veta prvá, § 329 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“), čl. 11 ods. 1, § 1, § 2 ods. 1 a 2, § 58, § 360 ods. 1 a 2, § 363 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Civilný mimosporový poriadok“ alebo „CMP“) a obsahu spisu súd nemal v danom prípade preukázané splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia v znení návrhu matky maloletého dieťaťa, najmä s ohľadom na to, že matka v predmetnom návrhu neosvedčila naliehavú potrebu úpravy pomerov účastníkov konania, či nebezpečenstvo hroziace maloletému dieťaťu, ktoré odôvodňujú okamžitý zásah

súdu formou nariadenia neodkladného opatrenia a zároveň neuviedla ani žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nevyhnutnosť a potrebu zmeny v osobe psychologičky, ktorá bola určená uznesením Okresného súdu Košice II z 29. septembra 2022 č. k. 14P/92/2022- 3405, a preto jej návrh zamietol.

1.2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie okrem iného poukázal na to, že podaním doručeným Okresnému súdu Humenné dňa 5. januára 2018 matka žiadala, aby súd zveril maloletého do jej osobnej starostlivosti, otcovi určil povinnosť uhrádzať výživné a upravil jeho styk s maloletým. Okresný súd Humenné vo veci rozhodol rozsudkom zo 16. júna 2020, č. k. 8P/6/2018-1515 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 15. júna 2021, č. k. 21CoP/120/2020- 2909. Najvyšší súd SR v dovolacom konaní uznesením z 15. marca 2022 sp. zn. 7Cdo/3/2022 uvedený rozsudok Krajského súdu v Prešove zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd v Prešove následne rozsudkom z 11. mája 2022, č. k. 21CoP/19/2022-3195, zrušil rozsudok Okresného súdu Humenné zo 16. júna 2020, č. k. 8P/6/2018-1515 a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom spis mu bol v súlade s uznesením Krajského súdu v Košiciach z 3. júna 2022, č. k. 6NcC/5/2022-14 postúpený dňa 22. júna 2022.

1.3. Súd prvej inštancie mal za to, že z predložených správ vyplýva vysoko profesionálny a kvalifikovaný prístup psychologičky, ktorý dostatočne zohľadňuje aktuálny stav veci a potreby dieťaťa dôkazom čoho je i jej odporúčanie prítomnosti matky na stretnutiach. Taktiež zo správ psychologičky je evidentný badateľný pokrok, kedy maloletý na otca postupne reagoval. Osobný kontakt otca s maloletým v jej prítomnosti sa podarilo nadviazať i v minulosti čo vyplýva zo zápisu z osobného stretnutia v spise zo dňa 14.4.2021 (čl. 2574). Vo vzťahu k namietanému vzťahu maloletého k psychologičke PhDr. J. súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ sa má vytvoriť bližší vzťah, je potrebná pravidelná realizácia stretnutí, čo sa nedeje. V konaniach starostlivosti o maloleté dieťa je prioritný záujem dieťaťa, ktorý nie je možné zamieňať so subjektívnymi predstavami rodičov. Skutočnosť, že matka psychologičke nedôveruje neosvedčuje naliehavú potrebu úpravy pomerov v zmysle návrhu. Uvedené nie je možné stotožňovať s okolnosťami týkajúcimi sa vzťahu otca s klinickým psychológom dieťaťa PhDr. M., nakoľko ich vzťah je konfliktný. Pričom s poukazom na skutočnosť, že na súde prvej inštancie je pod sp. zn. K2- 19Em/2/2023 vedené i konanie o návrhu otca na nariadenie výkonu rozhodnutie o úprave styku, v rámci ktorého bol uznesením z 12. júna 2023 č. k. K2-19Cm/2/2023-126 nariadený výkon II. výroku uznesenia Okresného súdu Košice II z 29. septembra 2022 č. k. 14P/92/2022-3405 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach z 3. januára 2023 č. k. 8CoP/342/2022-3547, zmeny ktorého sa v tomto konaní matka domáha, sa javí ako účelový zámer vyhnúť sa dôsledkom nariadeného výkonu rozhodnutia.

1.4. Ďalej dôvodil, že konanie vo veci starostlivosti súdu o maloletého je vedené od roku 2018, pričom v jeho priebehu boli opakovane realizované opatrenia pre poskytnutie odbornej pomoci v rodine. Vzťahy rodičov maloletého dieťaťa sú naďalej dlhodobo vážne narušené a konfliktné. Obaja rodičia sa navzájom osočujú a spochybňujú svoje rodičovské kompetencie. Dieťa sa dlhodobo nachádza vo výlučnej starostlivosti matky bez plnohodnotného kontaktu s otcom, v dôsledku čoho nemá voči otcovi vytvorený vzťah a odmieta ho. S poukazom na uvedené uznesením Okresného súdu Košice II z 29. septembra 2022, č. k. 14P/92/2022-3405, bol upravený styk otca s maloletým za súčinnosti psychologičky doc. PhDr. Y. J., PhD., ktorá je nápomocná sanácii ich vzťahu. Od nariadenia uvedeného neodkladného opatrenia sa zrealizovali tri osobné stretnutia otca s mal. Y. a jeho matkou za účasti Mgr. T. H., sociálneho pracovníka a terapeuta v organizácii Spoločnosť priateľov detí z detských domovov Úsmev ako dar. Od 15. februára 2023 nedošlo k realizovaniu ďalších stretnutí, nakoľko matka maloletého oznámila, že terapeut maloletého dieťaťa neodporúča realizáciu stretnutí. V konaní bolo osvedčené, že vo vzťahu otca a maloletého syna nastali drobné pokroky. Maloletý svojho otca aj oslovil, dokonca s ním ostal sám, bez prítomnosti matky, po dobu cca 10 min. V zmysle predložených správ z realizácie stretnutí sa tieto realizujú v prítomnosti a blízkosti matky. Psychologička s prihliadnutím na záujem dieťaťa aktuálne odporúča prítomnosť matky na stretnutiach otca s maloletým a jej aktívnu súčinnosť. Avšak matka sa v konaní opakovane domáha zrušenia nariadeného neodkladného opatrenia, ako aj zákazu styku otca s maloletým dieťaťom. Súdu predkladá lekárske správy, z ktorých je zrejmé, že vývoj maloletého sa zhoršuje. Dieťa je od otca izolované, v dôsledku čoho ho odmieta. Ide o dlhodobý stav kedy je dieťa rodičmi vtáňované do ich konfliktu, v dôsledku čoho vykazuje výkyvy v správaní. Matka správy psychologičky z realizácií asistovaného styku doručované súdu namieta a spochybňuje, pričom namieta i jej prístup k veci a maloletému.

2. Na odvolanie matky maloletého dieťaťa, Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 5. septembra 2023, č. k. 19CoP/35/2023-3914, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne.

2.1. Odvolací súd uviedol, že z úradnej činnosti mu je známe, že rodičom maloletého bolo poskytnuté značné množstvo prostriedkov smerujúcich k ich edukácii, k odstráneniu ich rodičovského konfliktu a s dôrazom na uvedenie si ich rodičovskej zodpovednosti vo vzťahu k maloletému Y.. Rodičom bola tiež poskytnutá odborná pomoc vo forme výchovného opatrenia a odbornej psychologicko-terapeutickej pomoci. Aj napriek všetkej pomoci, ktorá bola rodičom maloletého dlhodobo poskytovaná, je z obsahu spisu zrejmé, že matka maloletého aj naďalej neuznáva úlohu otca v živote maloletého dieťaťa, vytrvalo sa snaží stretnutiam otca s maloletým zabrániť, príp. ich sťažovať. Uvedené potvrdzuje aj skutočnosť, že stretnutia otca s maloletým Y., ktoré sa realizovali za prítomnosti psychologičky PhDr. Y. J. PhD., viedli k drobným, no badateľným pokrokom, keď maloletý svojho otca po dlhšej dobe priamo oslovil, dokonca v spoločnosti otca zostal bez matky asi 10 minút. Aj napriek pokrokom, ktoré nepochybne boli súladné s najlepším záujmom maloletého dieťaťa, v ktorom nepochybne je obnovenie vzťahu so svojim biologickým otcom, nedošlo k realizácii ich ďalších asistovaných stretnutí, a to práve z dôvodu oznámenia matky, že terapeut maloletého neodporúča realizáciu stretnutí, pričom matka neúčast' na stretnutiach ospravedlňuje len formou SMS správ. S ohľadom na tieto skutočnosti má odvolací súd za to, že asistovaný styk otca s maloletým za prítomnosti psychologičky PhDr. Y. J. PhD. je v jeho najlepšom záujme.

2.2. Vo vzťahu k námietke matky maloletého ohľadom potreby zmeny stanovenej psychologičky z dôvodu nevytvoreného vzťahu medzi ňou a maloletým, odvolací súd poukázal na správny záver súdu prvej inštancie, ktorý uviedol, že na to, aby si maloletý mohol s psychologičkou vytvoriť vzťah, je potrebné, aby sa tieto asistované stretnutia riadne a pravidelne realizovali, nakoľko práve prostredníctvom nich si maloleté dieťať a k PhDr. Y. J. PhD. môže vytvoriť vzťah. Pričom uvedená skutočnosť zjavne nie je na ťarchu maloletého, či v jeho neprospech, dokonca v prítomnosti uvedenej psychologičky došlo k pokrokom vo vzťahu maloletého a otca, a preto je zrejmé, že voči psychologičke PhDr. Y. J. PhD. neprechováva maloletý Y. žiadne negatívne pocity, nemá z jej osoby strach, či obavu.

2.3. V intenciách podaného odvolania tiež poukázal aj na svoje predchádzajúce zistenia prezentované v rozsudku z 15. júna 2021, č. k. 21CoP/120/2020 - 2909, od ktorých uplynuli dva roky, no i napriek tejto značnej dobe sa situácia v rodine maloletého zásadne nezmenila. Považoval za zarážajúce, že vzhľadom na nespočetné množstvo odbornej pomoci, ktorá bola rodičom maloletého dieťaťa poskytovaná, nedošlo k eliminácii nepriaznivého vzájomného správania sa rodičov k sebe navzájom, rodičia nie sú aj naďalej spolu schopní navzájom komunikovať ohľadom základných potrieb ich maloletého syna. Rovnako boli súdom nariadené viaceré neodkladné opatrenia o úprave styku otca a mal. Y., a to osobného, neosobného, či dokonca asistovaného styku. V čase, keď asistovaný styk otca s maloletým Y. za prítomnosti psychologičky PhDr. Y. J. PhD. začal prinášať viac ako žiadúci výsledok, a to postupné zmierňovanie odmietania otca zo strany maloletého, matka svojvoľne odmietla poskytnúť súčinnosť na to, aby sa asistované stretnutia mohli aj naďalej realizovať, a to bez riadneho a náležitého vysvetlenia, ktoré by odôvodňovali tento jej postoj. Matka maloletého tak uvedeným konaním nerešpektovala právoplatné a vykonateľné neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Košice II z 29. septembra 2022, č. k. 14P/92/2022-3405, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Košiciach z 03. januára 2023, č. k. 8CoP/342/2022 - 3547. Preto s ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti sa tak námietky matky ohľadom nedôveryhodnosti psychologičky PhDr. Y. J. PhD. odvolaciemu súdu javia ako neopodstatnené, tendenčné a vyslovene účelové.

2.4. Odvolací súd zároveň zdôraznil, že s poukazom na čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, § 28 ods. 2 druhá veta zákona č. 36/2005 Z. z. Zákon o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“) a pretrvávajúce konfrontačné správanie rodičov, má za to, že záujmom dieťaťa je nepochybne, aby bolo v starostlivosti toho z rodičov, ktorý uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa a je presvedčený, že i ten druhý rodič je dobrým rodičom.

3. Matka (ďalej aj ako „dovolateľka“) podala voči uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovala z § 420 písm. f) CSP, žiadajúc, aby dovolací súd uznesenie

odvolacieho súdu v spojení s uznesením súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3.1. Porušenie práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP) namietala v súvislosti s (i) nesprávnym právnym posúdením veci, porušujúcim princíp povinnosti prihliadnuť na najlepší záujem maloletého dieťaťa vyplývajúci z čl. 3 bod 1 Dohovoru o právach dieťaťa, keď všeobecnými súdmi došlo k núteniu dieťaťa, aby zotrvalo v prítomnosti otca v priestoroch združenia Spoločnosť priateľov detí z detských domovov Úsmev ako dar, o.z., i so zreteľom na skutočnosť, že maloletý nemá vytvorený vzťah a rovnako dôveru voči stanovenej psychologičke doc. PhDr. Y. J., PhD., ako aj (ii) nesprávnym postupom spočívajúcim jednak v nesplnení informačnej povinnosti vo vzťahu k maloletému Y. o prebiehajúcom konaní a objasnení dôsledkov súdneho rozhodnutia, prípadne jeho vypočutia na pojednávaní, ale tiež v neprihliadnutí a nezohľadnení správy obsahujúcej stanovisko Mgr. V., ktorý bol organizátorom a zároveň pozorovateľom stretnutí rodinného kruhu na ÚPSVaR Košice a ktorý ako nezávislá osoba uviedol, že dieťa a otec nemajú vytvorené žiadne citové väzby a otec nejaví reálny citový záujem o dieťa, nevie s ním komunikovať, nezaujíma ho pocity dieťaťa, len autoritatívny postoj v roli otca. Vzhľadom na uvedené sú podľa dovolateľky skutkové a právne závery súdov nižšej inštancie svojvoľné, neudržateľné a prijaté v zjavnom omyle konajúcich súdov.

3.2. V nadväznosti na namietanú vadu zmätočnosti tiež poukázala, že sa nedomáhala vydania nového neodkladného opatrenia, resp. zrušenia vydaného neodkladného opatrenia, nakoľko nemala záujem brániť otcovi v kontakte s maloletým synom, ale zmeny osoby poskytujúcej odbornú pomoc pri úprave styku otca s maloletým synom, keďže vníma, že jej maloleté dieťa je ohrozené tým, že v prítomnosti doc. PhDr. Y. J., PhD. sa necíti bezpečne. A preto mala naliehavý právny záujem na tom, aby maloletý syn mal istotu a oporu v osobe psychológa a tak mohol budovať svoj vzťah s otcom za prítomnosti osoby, ktorej dôveruje a verí, že mu pomôže, pričom z dôvodu neobjektívnosti správ predložených v predmetnom konaní uvedenej psychologičke nedôveruje ani samotná dovolateľka. Zdôraznila, že rozhodnutie o asistovanom styku plne rešpektovala a prispievala k plnohodnotnej realizácii týchto stretnutí do času, kým maloletý pri stretnutí dňa 15. februára 2023 nebol ohrozený na zdraví, keď jeho výsledkom bol dlhotrvajúci krč maloletého dieťaťa s napnutím končatín, bez akejkoľvek reakcie a komunikácie s okolím, v dôsledku čoho musela dovolateľka vyhľadať i odbornú pomoc u klinického psychológa PhDr. U. M. PhD., ktorá ako ošetrojúci klinický psychológ vyšetrila maloletého a z opisu vzniknutej situácie vyslovila záver, že sa jedná o stav stuhnutia pri vysoko nepríjemnom emocionálnom zážitku. Aj vzhľadom na túto skutočnosť matka navrhovala, aby stretnutia otca s maloletým synom prebiehali za prítomnosti klinickej psychologičky PhDr. X. C., CSc., ktorá rodinu pozná, nakoľko s touto pracovala a maloletý má voči nej dôveru.

4. Otec vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhol podané dovolanie matky ako neprípustné a nedôvodné odmietnuť.

5. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky (ďalej len „GP SR“) vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že po podrobnom oboznámení sa s obsahom predloženého dovolania matky zastáva názor, že s poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) sp. zn. 3Cdo/236/2016, 8Cdo/83/2017 a 9Cdo/109/202, ako aj na jeho judikáty R21/2018 a R76/2018 je predmetné dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP neprípustné, a preto navrhol podané dovolanie odmietnuť.

6. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Košice (ďalej len „ÚPSVaR“) ako procesný opatrovník sa k podanému dovolaniu matky nevyjadril.

7. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) oprávnená osoba, teda účastník konania, v ktorého neprospech bolo napádané rozhodnutie odvolacieho súdu vydané (§ 424 CSP), zastúpený v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie matky je potrebné odmietnuť. Na stručné odôvodnenie, prečo bol namiesto taký postup (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

8. Dovolanie je v danom prípade podané vo veci starostlivosti súdu o maloletých, ktoré je od 1. júla 2016 upravené v CMP. Vzájomný vzťah medzi CMP a CSP je vymedzený v § 2 ods. 1 CMP (citovanom už súdom prvej inštancie), podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. CMP v ustanoveniach § 76 a § 77, obsahujúcich niektoré ustanovenia o dovolaní neustanovuje inak, ak ide o prípustnosť dovolania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých; prípustnosť dovolania bolo preto potrebné posudzovať podľa ustanovení CSP.

9. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach §§ 420 a 421 CSP. V danom prípade je dovolaním uplatnený dovolací dôvod (a dôvod prípustnosti dovolania) v zmysle § 420 a tiež § 421 CSP.

10. Matka maloletého dieťaťa prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. V prípade dovolania podaného z dôvodu zmatocnosti rozhodnutia podľa § 420 CSP dovolací súd v prvom rade skúma, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

12. Dovolací súd zastáva názor, podľa ktorého uznesenie, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje alebo mení, ale napr. i rozhodnutie o neodkladnom opatrení, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 5Obdo/76/2016 a odbornú právnickú literatúru - Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol.: Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, str. 458). Taká situácia môže nastať v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia podaných po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba, resp. návrh na začatie konania podľa § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu. O rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, by išlo aj v prípade, že súd musel vec skončiť procesne (pre existenciu prekážky vecného prejednávania odôvodňujúcej zastavenie konania alebo odmietnutie podania) bez toho, aby vec prejednal.

13. V danom prípade je nesporné a pre posúdenie prípustnosti dovolania podaného voči rozhodnutiu odvolacieho súdu významné, že dovolaním napádané uznesenie odvolacieho súdu, potvrdzujúce uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, bolo vydané počas priebehu konania vo veci samej (v súčasnosti vedené pod sp. zn. K2-14P/92/2022, predtým pod sp. zn. 8P/6/2018). Po vydaní napadnutého rozhodnutia súd i naďalej pokračuje v konaní vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému Y. (t. j. v konaní vo veci samej), z čoho vyplýva len dočasnosť a predbežnosť napadnutých rozhodnutí nižších súdov do času konečného rozhodnutia o veci rozsudkom.

14. Dovolací súd pre úplnosť poznamenáva, že vylúčením prípustnosti dovolania proti uzneseniu

odvolacieho súdu o nariadení neodkladného opatrenia, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, právna úprava obsiahnutá v § 420 CSP zohľadňuje, že v prípade takéhoto rozhodnutia ide (len) o dočasné procesné opatrenie súdu, trvanie ktorého je obmedzené a môže byť za podmienok uvedených v zákone zrušené. Neodkladné opatrenie má v takomto prípade nastoliť určitý stav len dočasnej a bez prejudikovania tým konečnej (definitívnej) ochrany, poskytovanej až rozhodnutím súdu vo veci samej. Zákonnodarca tu bezpochyby zohľadnil, že procesné nesprávnosti súdov, ku ktorým pri tom môže dôjsť, sa v takom prípade vyznačujú nižšou intenzitou porušenia procesných oprávnení účastníkov konania.

15. Z vyššie uvedeného je preto zrejmé, že rozhodnutie odvolacieho súdu napadnuté dovolaním matky nekonzumuje vec samu, keďže bude dotknuté konaním a rozhodnutím vo veci samej, a teda sa nejedná o rozhodnutie vo veci samej alebo ktorým sa konanie (o veci vymedzenej návrhom na začatie konania) končí, tak ako to prezumuje ustanovenie § 420 CSP. Prípustnosť dovolania matky preto z § 420 písm. f) CSP nemožno vyvodzovať.

16. Podľa § 447 písm. c) CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

17. Vzhľadom uvedené najvyšší súd dovolanie matky podľa § 447 písm. c) CSP odmietol bez toho, aby sa zaoberal vecnou dôvodnosťou podaného dovolania.

18. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

19. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.